

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/472/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614219671
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614219671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Táni Veščičikovej a JUDr. Dany Bystrianskej, v právnej veci navrhovateľa B. M., C..XX.XX.XXXX, Š. XXX, Š., proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu a odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4C/316/2014-51 z 30.4.2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 10877/14 zo dňa 06.11.2014 (výrok I.). Odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 10877/14 zo dňa 06.11.2014, až do právoplatného skončenia tohto konania (výrok II.). Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Odporca je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu z titulu súdneho poplatku sumu 331,50 Eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.).

Súd vychádzal z toho, že účastníci konania uzavreli dňa 09.10.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver v celkovej výške 350,- Eur. Navrhovateľ sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach po 62,- Eur v počte 10 a súčasne sa zaviazal zaplatiť veriteľovi poskytnutý úver zvýšený o poplatok 270,- Eur, teda celkovo sa zaviazal uhradiť čiastku 620,- Eur. Navrhovateľ predložil zmluvu o úvere, v ktorej absentuje údaj o výške RPMN a kolónka RPMN nie je vypísaná. V zmluve sa neuvádza ročná úroková sadzba, RPMN ani priemerná RPMN.

Z pripojenej kópie rozhodcovského spisu sp.zn. SR 10877/14 Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. mal súd preukázané, že rozsudkom tohto súdu zo dňa 06.11.2014 bol navrhovateľ, v tomto konaní označený ako žalovaný, zaviazaný zaplatiť veriteľovi - spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. do troch dní od právoplatnosti uvedeného rozhodnutia sumu 288 Eur, známy úrok vo výške 36,52 eur, poplatok vo výške 183,60 eur, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 288,- Eur od 6.2.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 471,60 Eur od 26.8.2013 do zaplataenia. Žalovaný účastník žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že v tomto konaní nie je možné preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky, pretože účelom konanie pre zrušenie rozhodcovského rozsudku je umožniť ešte v inom konaní ako v konaní o výkon rozhodnutia, súdne preskúmanie toho, či boli splnené základné podmienky pre prejednanie a rozhodnutie veci

rozhodcom a či bola dodržaná zákonnosť. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III ÚS 335/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo 2675/2007. Poukázal na ustanovenia § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. a taxatívne dôvody, pre ktoré sa môže účastník konania domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku. Tvrdil, že navrhovateľka sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku napriek tomu, že neuvádza žiaden z taxatívne stanovených dôvodov, pre ktorý je možné domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku. Z dôvodu, že navrhovateľka nespĺnila všetky podmienky, ktoré zákon na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyžaduje, má žalovaný účastník za to, že je tu dôvod na zamietnutie žalobného návrhu. Tiež poukázal na ustanovenie § 40 písm. h) zákona o rozhodcovskom konaní a lehotu, v ktorej možno podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. V ďalšom vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti v zmysle § 105 Občianskeho súdneho poriadku tvrdiac, že v zmysle ustanovenia § 88 ods. 2 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku, na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku je príslušný súd, v obvode ktorého sa nachádza miesto rozhodcovského konania, v tomto prípade Okresný súd Bratislava IV, a preto žiadal, aby súd postúpil vec tomuto miestne príslušnému súdu. Na pojednávanie nariadené na deň 30.04.2015 sa žalovaný účastník nedostavil. Súd prvého stupňa pred pojednávaním žalovanému účastníkovi oznámil, že vo veci bude pojednávať z dôvodu, že v zmysle § 88 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak účastník konania je spotrebiteľ, je na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania príslušný súd, v obvode ktorého má spotrebiteľ bydlisko. V súdnej veci sa spor týkal zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorým rozhodcovský súd rozhodol proti spotrebiteľovi, ktorý bol účastníkom zmluvného vzťahu na základe zmluvy o úvere, a preto súdom príslušným vo veci konať a rozhodnúť je súd, v obvode ktorého má spotrebiteľ bydlisko, v tomto prípade Okresný súd Spišská Nová Ves. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 245/2010 súd nie je povinný o námietke miestnej príslušnosti rozhodnúť uznesením, lebo ak koná a rozhodne napriek tomu, že námietka o nedostatku jeho miestnej príslušnosti je dôvodná t.j. vo veci naozaj rozhodol súd, ktorý nie je miestne príslušný, odporca môže túto skutočnosť uplatniť ako odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Podaním zo dňa 29.04.2015 odporca neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti. Súd v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v neprítomnosti žalovaného účastníka.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, vypočul navrhovateľku, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 10877/14, úverovou zmluvou zo dňa 09.10.2012, obsahom rozhodcovského spisu SR 10877/14 a zistil tento skutkový stav: Navrhovateľka v účastníckej výpovedi uviedla, že úver od žalovaného účastníka, ktorý je nebankovou spoločnosťou, uzavrela na základe informácií uvedených v letáku a zmluva o úvere bola uzavretá v pobočke žalovaného účastníka v Spišskej Novej Vsi. Pri uzavretí zmluvy jej nebolo povedané, akú výšku finančných prostriedkov má vrátiť. Nevie, koľko listín podpisovala a vôbec nemala vedomosť o tom, čo je rozhodcovské konanie. Podľa výpovede navrhovateľky žiada rozhodcovský rozsudok zrušiť preto, že nebola oboznámená s tým, čo je ročná priemerná miera nákladov a tiež jej nebolo povedané, aký je úrok z úveru. V ďalšom uvádzala, že zrušenia rozhodcovského rozsudku sa domáha aj kvôli tomu, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie priznaného peňažného plnenia rozhodcovským rozsudkom a pokiaľ by jej bola určená opätovne povinnosť žalovanú sumu uhradiť, žiadala splátky po 5 eur mesačne. Z predložených listinných dôkazov súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania uzavreli dňa 09.10.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver v celkovej výške 350 eur. Navrhovateľka sa zaviazala úver splatiť v mesačných splátkach po 62 eur v počte 10 a súčasne sa zaviazala zaplatiť veriteľovi poskytnutý úver zvýšený o poplatok 270 eur, teda celkovo sa zaviazal uhradiť čiastku 620 eur. Navrhovateľka predložil zmluvu o úvere, v ktorej absentuje údaj o výške ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) a kolónka RPMN nie je vypísaná. V zmluve sa neuvádza ročná úroková sadzba, RPMN ani priemerná RPMN. Prvostupňový súd si vyžiadala z rozhodcovského súdu rozhodcovský spis SR 10877/14. Súdu prvého stupňa však bol tento spis zaslaný elektronickou formou. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 06.11.2014 bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť žalovanému účastníkovi istinu vo výške 288 eur, známy úrok vo výške 36,52 eur, poplatok vo výške 183,60 eur, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 288 eur od 06.02.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 471,60 eur od 26.08.2013 do zaplatenia. Ďalej bola zaviazaná zaplatiť trovy mediálneho konania 166,15 eur a poplatok za upomienky vo výške 36 eur. Súčasne súd zaviazal navrhovateľku na úhradu trov rozhodcovského konania vo výške 256,79 eur a povolil splácať priznané peňažné plnenia navrhovateľke v mesačných splátkach po 100 eur pod následkami straty výhody splátok. Na rozhodcovskom rozsudku zo dňa 06.11.2014 chýba údaj o právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Z rozhodcovského spisu ďalej vyplýva, že

rozhodcovský súd mal k dispozícii zmluvu o úvere, kde v kolónke RPMN je uvedená RPMN vo výške 290,51 %. Ako už bolo vyššie uvádzané, navrhovateľka nemala k dispozícii takúto zmluvu o úvere, nakoľko kolónka pri RPMN bola prázdna a z prílohy k zmluve o úvere, ktorá je súčasťou rozhodcovského spisu vyplýva, že priemerná hodnota RPMN je uvedená vo výške 36,73 %, pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %. Rozhodcovský spis ďalej obsahoval návrh na začatie rozhodcovského konania, doručenie návrhu navrhovateľke, fotokópie doručeníek, zmluvu o úvere, rozhodcovskú zmluvu, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a prílohu k zmluve o úvere - štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, tiež prehľad práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere.

Prvostupňový súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 40 ods. 1, §17, §41 ods.1, §1 ods.1, §3 ods.1, §4 ods.1,2, 3, §8 ods.1, § 12 ods.6, § 33 ods.2, §43 ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „zákon č. 244/2002 Z.z.“), § 37 ods. 1, §52 ods.2,3,4, §53 ods.2,3,4 písm.r) zákona č. 40/1964 Zb. (Občianskeho zákonníka) v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „ Občiansky zákonník, § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné, že vzťah založený zmluvou o úvere č. 7015010283 zo dňa 09.10.2012 uzavretou medzi navrhovateľkou a odporcom je vzťahom spotrebiteľsko-právnym, a teda že uvedená zmluva by mala spĺňať náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy. V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z predloženej zmluvy o úvere, ani z rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejmé, aby navrhovateľka pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa navrhovateľky. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa. Vo veci preto ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný navrhovateľkou ako spotrebiteľom. Z toho dôvodu je podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch navrhovateľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov pre toto konanie. Navrhovateľka sa podaným návrhom na začatie konania domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku. Návrh na začatie konania bol z jej strany podaný v zákonom stanovenej lehote 30 dní, čo je zrejme z toho, že rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 06.11.2014 a návrh na začatie konania bol na súd podaný 27. 11.2014, teda návrh bol podaný v lehote určenej ustanovením § 41 ods. 1 veta prvá zákona č. 244/2002 Z.z.. Vykonaným dokazovaním mal prvostupňový súd za to, že návrh bol podaný zo strany navrhovateľky dôvodne. Súd prvého stupňa prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľka je osoba sociálne odkázaná s minimálnou schopnosťou vyjadrovania a formulovania svojich požiadaviek. Z písomne podaného návrhu však jednoznačne vyplýva, že žiadala zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu ním priznaného plnenia v rozpore s dobrými mravmi, keďže zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Keďže prvostupňový súd je povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, ktorý je v úverovom vzťahu v nevýhodnejšom postavení a nemá možnosť ovplyvniť obsah formulárovej zmluvy, toto odôvodnenie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku akceptoval so záverom, že navrhovateľka sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. j), teda pri rozhodovaní rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Keďže navrhovateľka sa nedomáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) a ani v zmysle písm. g), súd neskúmal dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle týchto ustanovení, keďže navrhovateľka nenamietala platnosť rozhodcovskej doložky a nenamietala ani porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Z tohto dôvodu súd podrobil súdnej kontrole rozhodnutie rozhodcovského súdu zisťujúc, či pri rozhodovaní boli porušené všeobecne právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Zmluva o úvere je zmluvou formulárovou a navrhovateľka ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť obsah tejto zmluvy. Ak chcela navrhovateľka získať úver, mohla túto zmluvu buď podpísať alebo nepodpísať. Do tejto formulárovej zmluvy vopred predtlačenej, boli sprostredkovateľom dopisované údaje, pričom zvyšná časť textu zmluvy vrátane zmluvných dojednaní a všeobecných úverových podmienok je písaná malými písmenami a navrhovateľka ako priemerný spotrebiteľ, v tomto prípade nižšej intelektuálnej výbavy, nebola schopná pochopiť, akú zmluvu vlastne podpísala. Oboznámením listinných dôkazov mal súd jednoznačne preukázané, že zmluva o úvere, ktorou disponovala navrhovateľka, neobsahovala údaj o výške RPMN a ani ďalšie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1-11 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere, ktorá je založená v rozhodcovskom spise, obsahuje údaj o výške RPMN 290,51 %, pričom súd konštatuje, že tento údaj je dopísaný dodatočne, nakoľko aj voľným okom je vidieť, že je písaný iným písmom, než písmom spotrebiteľa. V prílohe k zmluve o úvere, ktorá sa taktiež nachádza v rozhodcovskom spise sa uvádza ako priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov hodnota 36,73 %, čo je rozdiel od výšky RPMN dopísanej na rozhodcovskej zmluve. Súd preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovským rozsudkom bola odporkyňa zaviazaná uhradiť okrem istiny 288 eur, známy úrok vo výške 36,52 eur, poplatok 183,60 eur, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 288 eur od 06.02.2013 do zaplatenia a tiež úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 471,60 eur od 26.08.2013. Teda bola zaviazaná na plnenie, ktoré nekorešponduje so závermi súdu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyplýva, že v konaní pred rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo má za následok zrušenie rozhodcovského rozsudku. Navrhovateľka v tomto konaní zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, pričom návrh na odklad vykonateľnosti neodôvodnila a nevedela sa k tomu vyjadriť ani pri účastníckej výpovedi. Súd však vychádzal z písomného návrhu, kde jednoznačne žiadala povoliť odklad vykonateľnosti rozsudku. V citovanom ustanovení § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. nie sú vymedzené podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je však nepochybné, že dôvody odkladu musia spočívať na úvahe súdu o možnom úspechu vo veci samej a v zabránení výkonu predmetného rozhodnutia. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že napadnutý rozhodcovský rozsudok nadobudol vykonateľnosť z dôvodu, že navrhovateľka proti nemu nepodala opravný prostriedok, ale podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd v tomto konaní vyhovel návrhu navrhovateľky a napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Zatiaľ uvedené rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, a teda rozhodcovský rozsudok sp.zn. SR 1087/14 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 06.11.2014, je naďalej právoplatný a vykonateľný, a teda má charakter prípadného exekučného titulu na vymáhanie plnení v ňom priznaných. Keďže v tomto prebiehajúcom súdnom konaní navrhovateľka bola na základe rozhodnutia tunajšieho súdu úspešná, avšak uvedené rozhodnutie dosiaľ nie je právoplatné a teda samotný rozhodcovský rozsudok tak nestratil charakter prípadného exekučného titulu pre vymáhanie nárokov v ňom uvedených voči odporcovi, súd dospel k záveru, že v danom prípade sú dané dôvody na vyslovenie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodcovského rozsudku a to aj s ohľadom na predídanie následnej prípadnej reparácie už vykonanej exekúcie, ktorá by mohla z tohto rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia veci vyplynúť po tom, čo by úspešnosť navrhovateľky v tomto konaní bola právoplatne potvrdená.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľka si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd prvého stupňa rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľka je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. ako spotrebiteľ oslobodená od platenia súdnych poplatkov, preto je súdny poplatok z návrhu vo výške 331,50 eur v zmysle položky č. 3 písm. c) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. povinný zaplatiť žalovaný účastník.

V podanom odvolaní žiadal odporca rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne aby odvolací súd zamietol žalobu ako nedôvodnú.

V odvolaní namietal, že peňažný záväzok uvedený v rozhodcovskom rozhodnutí nedosahuje úroveň závažnosti a súd opomenul zdôvodniť existenciu tohto atribútu. O.i. uzavretie zmluvy o úvere v predmetnom prípade teda nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva

ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou.

Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ak takáto zmluva v danom prípade vôbec existuje, čo žalovaný popiera) vyplýva jednoznačne z ust. § 4 ods.2 písm.r/ pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods.2 písm.v/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov.

Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či doložka v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti.

Zároveň rovnaký názor zaujal aj Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 33 Cdo 2675/2007, kde sa uvádza, že „vychádzajúc z povahy rozhodcovského konania, ktorého zmyslom je prenesenie prejednávania a rozhodnutia určitého druhu sporu zo súdu na rozhodcu a z dôvodov, pre ktoré môže byť rozhodcovský nález zrušený, možno dôvodiť, že úmyslom zákonodarcu bolo vylúčiť súdny prieskum vecnej správnosti rozhodcovského nálezu, t.j. správnosti skutkových zistení a právneho posúdenia veci; ak by mal súd v rámci konania o zrušení rozhodcovského rozsudku preskúmavať jeho vecnú správnosť, stratila by zmysle právna úprava rozhodcovského konania“ (ako odvolateľ).

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 15.6.2015 uviedla, že nesúhlasí aby rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený, alebo ňou podaná žaloba zamietnutá ako nedôvodná.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 08.06. 2016 o 9.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 2.6.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Ani jeden zo žalobkyňou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

K niektorým skutočnostiam tvrdným v odvolaní je potrebné uviesť:

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumieť taký jeho procesný postup alebo aj rozhodnutie, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých konkrétnych procesných práv, ktoré mu O. s. p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 101 ods.2 druhá veta O. s. p. ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Odvolací súd k výstižným dôvodom v rozsudku dopĺňa, že rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa v prípade sporu výlučne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu a už tým spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (podľa § 18 O.s.p. účastníci sú si rovní tiež nielen procesne). Ak nemal možnosť sa obrátiť na všeobecný súd spotrebiteľ je on znevýhodnený, ba až diskriminovaný v tomto spore. Neprimeraná povaha predmetnej rozhodcovskej doložky bola zvýraznená v stanovisku Súdneho dvora ES vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 40. Súd správne zrušil rozhodcovský rozsudok so zreteľom na § 40 ods.1 písm.j/ zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní pre porušenie záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (odporca nemal úspech v odvolacom konaní).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.